Ahtapot Terzi

Yavuz DEMİRKIRAN

Ahtapot Terzi

Yavuz DEMİRKIRAN

Bir zamanlar, parlak mavi bir dalganın altında, mercan bir kemerin altında sıcacık bir dükkân vardı. Ahtapot Oliver orada yaşıyordu. Yumuşak mercan-turuncusu derisi, daha açık renkli çilleri ve büyük, yuvarlak kehribar gözleri vardı. Küçük yuvarlak gözlükler takar, boynunda turkuaz bir mezura taşırdı. Sekiz kolu dikiş dikmek için mükemmeldi ve deniz canlılarına kıyafet yapmayı çok severdi.

Oliver mutlu bir gülümsemeyle terzi dükkânını açtı. 'Oliver'ın Terzi Dükkânı - Her Canlı İçin Kıyafetler' yazan bir tabela astı. Küçük önlüğünün cebi iğnelerle doluydu. Balıklar yüzüp geçti ve içeri baktı. 'Gelin!' dedi Oliver. 'İhtiyacınız olan her şeyi yapabilirim.' Ama sualtı bedenleri için kıyafet yapmak sandığı kadar kolay değildi.

İlk müşteri Finn'di; parlak sarı derili, gök mavisi çizgili genç bir balık. Yelpaze biçimli yüzgeçleri heyecanla çırpınıyordu. 'Deniz geçidi için bir yelek istiyorum,' dedi Finn kıpır kıpır. 'Ama eski yeleğim yüzgeçlerimi sıkıyor.' Oliver, turkuaz mezurayla Finn'i dikkatle ölçtü. 'Bir düşüneyim,' dedi çenesine dokunarak.

Oliver, Finn için dar bir çizgili yelek dikti. Şık görünüyordu, ama Finn giyince yüzgeçleri sıkıştı. 'Olamaz!' diye bağırdı Finn. 'Yüzemiyorum!' Oliver sorunu gördü. Yelek yüzgeçlerin çevresinde çok dardı. Finn'e hareket alanı bırakan bir şey tasarlaması gerekiyordu. 'Merak etme,' dedi Oliver. 'Düzelteceğiz.'

Oliver, Finn'i dikkatle dinledi: 'Yüzerken yüzgeçlerimin serbestçe çırpınması gerek.' Oliver başını sallayıp düşündü. Dar yeleği çıkardı ve yeniden başladı. Bu kez, yüzgeçler için geniş açıklıkları olan, deniz yeşili bol bir yelek yaptı. Finn giyince yüzgeçleri mutlulukla çırpındı. 'Mükemmel!' diye sevindi Finn. 'Hızlı yüzebiliyorum!'

Mercan kemerin altındaki harika terzinin ünü yayıldı. Kısa süre sonra yengeç Snappy dükkâna geldi. Koyu kırmızıydı, kabuğu pütürlü, kıskaçları büyüktü. Kıskaçlarını sıkıştıran, çok dar mavi bir ceket giyiyordu. 'Resif partisi için bir ceket istiyorum,' dedi Snappy somurtarak. 'Ama kıskaçlarıma yer lazım.' Oliver, Snappy'nin geniş kabuğunu ve büyük kıskaçlarını ölçtü.

Oliver şık bir mavi ceket yaptı, ama Snappy giyince kıskaçları sıkıştı. 'Kıstıramıyorum bile!' diye yakındı Snappy. Oliver onu dikkatle dinledi. 'Kıskaçlarımın serbestçe hareket etmesi gerek,' dedi Snappy. Oliver düşündü de düşündü. Sonra bir fikri oldu. Yanları açık, kıskaçlar için özel delikleri olan bir ceket tasarlayacaktı. 'Yeniden deneyelim,' dedi Oliver sevgiyle.

Oliver yeni bir ceket kesip dikti. Kırmızıydı, yanları açıktı ve Snappy'nin kıskaçları için iki büyük deliği vardı. Snappy giyince kıskaçları tam yerinden çıktı. 'Artık kıstırabiliyor ve el sallayabiliyorum!' dedi Snappy, kıskaçlarını gururla tıklatarak. 'Bu şimdiye kadarki en iyi ceket!' Oliver gülümsedi. İyi tasarımın dinlemekle başladığını öğreniyordu.

Sırada Pearl vardı; soluk pembe ve leylak derili minik bir denizatı. Zarif bir leylak atkı ve küçük bir inci broş takıyordu. 'Deniz konseri için bir atkı istiyorum,' dedi Pearl utangaçça. 'Ama kuyruğum kıvrılıyor ve atkılar dolaşıyor.' Oliver onun narin yüzgeçlerini ve kıvrılan kuyruğunu ölçtü. 'Özel bir şey yapacağım,' diye söz verdi.

Oliver güzel bir leylak atkı yaptı, ama Pearl takınca atkı kıvrılan kuyruğuna dolandı. 'Eyvah,' dedi Pearl yumuşak bir sesle. 'Düz yüzemiyorum.' Oliver onu dikkatle dinledi. 'Kuyruğumun serbestçe kıvrılması gerek,' diye açıkladı Pearl. Oliver onun uzun burnunu ve narin yüzgeçlerini düşündü. Kuyruğundan uzak duran bir tasarım gerekiyordu. 'Bir fikrim var,' dedi.

Oliver atkıyı yeniden tasarladı. Onu dar ve kısa yaptı, yerinde tutması için küçük bir inci broş ekledi. Pearl'ün kuyruğuna hiç değmiyordu. Pearl takınca kuyruğunu kıvırabildi ve zarifçe yüzebildi. 'Çok güzel!' dedi Pearl, koyu gözleri parlayarak. 'Dinlediğin için teşekkürler.' Oliver ışıldadı. Müşterilerini mutlu görmeyi çok seviyordu.

Oliver, iyi tasarımın her canlının ihtiyaçlarını göz önünde bulundurduğunu fark etti. Her müşteriye sorular sormaya başladı: 'Nasıl hareket ediyorsun? Neye ihtiyacın var?' Sonra tam uyan kıyafetler tasarladı. Ünü denizin her yerine yayıldı. Balıklar, yengeçler, denizatları ve hatta yılan balıkları dükkânına geldi. Oliver'ın sekiz kolu hep dikiş dikmekle meşguldü, ama hiç acele etmezdi.

Bir gün, mercan kemerin dışında bir müşteri kuyruğu uzandı. Oliver her birini bir gülümsemeyle karşıladı. Sorunlarını dinledi ve akıllı çözümler düşündü. Bir denizanası için dokunaçlarını ezmeyen bir şapka yaptı. Bir denizyıldızı için beş delikli bir kemer yaptı. Herkes, tam üzerine oturan ve rahat hissettiren kıyafetlerle mutlu ayrıldı.

Oliver'ın dükkânı denizin altındaki en sevilen yer oldu. Ama Oliver sadece kıyafet yapmıyordu. Arkadaşlar da ediniyordu. Finn, Snappy ve Pearl sık sık ziyarete geliyordu. Oliver'ın çalışmasını, sekiz kolunun hızla hareket etmesini izlemeyi seviyorlardı. 'Bunu nasıl yapıyorsun?' diye sordu Finn. 'Dinliyorum,' dedi Oliver. 'Sonra her canlının gerçekten neye ihtiyacı olduğunu düşünüyorum.'

Deniz canlıları da bir ders aldı. Oliver'ın kıyafetlerinin özel olduğunu gördüler, çünkü o her birini önemsiyordu. İyi tasarım, dinlemekle ve herkesin gerçekten neye ihtiyacı olduğunu düşünmekle başlar. Ve ahtapot terzi Oliver, denizdeki en mutlu canlıydı. Arkadaşlarla dolu bir dükkânı vardı ve her gün yardım etmenin yeni yollarını getiriyordu.

Yani eğer bir gün mercan bir kemerin altında yüzerseniz ve 'Oliver'ın Terzi Dükkânı' yazan bir tabela görürseniz, uğrayın. Gözlüklü, turkuaz mezuralı turuncu bir ahtapotun sizi dinlemeye hazır beklediğini göreceksiniz. Neye ihtiyacınız olduğunu soracak. Ve sekiz meşgul koluyla size harika bir şey yapacak. Çünkü Oliver bilir ki en iyi kıyafetler dinlemekle ve sevgiyle yapılır.